

Jeg vil sige, at hr. Johs. Poulsen efter et kommende valg vil få brug for at sætte pris på, at Enhedslisten er et parti, der er nøjsomt, når det handler om at lade sig nøje med små forbedringer, men som til gengæld er helt uvillig til at acceptere forringelser.

Kl. 17:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det miljøministeren.

Kl. 17:09

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for de mange indlæg i debatten og ikke mindst som sædvanlig tak til hr. Per Clausen for nogle helt fantastiske bemærkninger og kommentarer, ikke mindst i det sidste indlæg, som jo da i hvert fald efterlader et fint indtryk af, at Enhedslisten også tager politisk indflydelse.

Det er dejligt, at der har været så bred en opbakning til de to lovforslag og også til deres grundlæggende formål, nemlig at få en vandsektor, der effektivt og økonomisk sikrer forsyningen af rent og sundt drikkevand og en effektiv afledning af spildevand og dermed også sikrer en vandsektor, der er gennemsigtig for forbrugerne.

Lovforslaget skal også hjælpe til med at udnytte det store effektiviseringspotentiale, som vi ved ligger i sektoren. Konkurrencestyrelsen vurderede allerede i 2003, at potentialet er på over 1 mia. kr. om året. Det potentiale skal selvfølgelig udnyttes til gavn for både forbrugerne og miljøet.

Det er også vigtigt at sige, at der hverken skal slækkes på miljø, vandkvalitet, service eller forsyningssikkerhed. Tværtimod skal en mere moderne vandsektor ruste os til de udfordringer, som venter på drikkevandsområdet med de kommende vandplaner og med tilpasning til de eventuelt ændrede klimaforhold.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det har været en lidt længere proces og også til tider en svær proces, som startede helt tilbage i 2003. Forligsaftalen fra februar 2007 blev indgået på baggrund af de tidligere drøftelser. Det er jo så et forlig, der først og fremmest er meget bredt, hvor Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten og så V og K er med, og det understreker rammerne for lovforslagene.

Der har været et par sten, der skulle vendes i forligskredsen, og som skulle ud af skoen, før lovforslagene kunne gøres færdige, men det er de nu, og derfor er der også grund til at kvittere for det fine samarbejde, der har været i den forbindelse. Der ligger nu en helt ny lov, vandsek-

torloven, og også et forslag til en samlet lov, som indeholder de nødvendige konsekvensændringer i den gældende lovgivning. Jeg er selvfølgelig rigtig stolt af, at vi er nået dertil.

Vandsektorlovforslaget gælder de større vand- og spildevandsforsyninger. Det vil sige forsyninger, der leverer eller behandler over 200.000 m³ vand årligt. Det betyder, at det er ca. 250 vandforsyninger, heraf 175 private, og ca. 100 spildevandsforsyninger.

Lovforslaget indeholder en række initiativer, der skal sikre modernisering, organisering og regulering af vandsektoren. De kommunale forsyninger skal udskilles fra den kommunale forvaltning. Dermed får vi en klar rollefordeling mellem kommunerne som myndighed og forsyningerne som driftsherrer. Det er sund fornuft. Jeg er ikke i tvivl om, at selskaber, der sættes i verden med det ene formål at drive forsyningsvirksomhed, vil have et stærkere fokus på drift af forsyningerne, end når driften er en opgave mellem mange andre vigtige kommunale opgaver.

Jeg har også kunnet læse i en lang række medier, at fokuseringen på bl.a. driften af spildevandsanlæg, f.eks. i Allerød, har givet besparelser for forbrugeren. Så jeg er også helt overbevist om, at det her ikke kun er noget, der er tænkt som virkelighed her på Christiansborg, men også kommer til at fungere ude i den rigtige virkelighed, nemlig ude i kommunerne.

Vandselskaberne vil helt eksplicit også skulle indarbejde miljø, sundhed og forsyningsikkerhed i deres vedtægter. Derfor mister vi heller ikke fokus på de hensyn.

Der er så også nogle, der er bekymrede for, at udskillelsen af forsyningerne fra kommunerne vil svække kommunernes mulighed for at fastsætte krav til miljø- og vandkvalitet. Den bekymring mener jeg er totalt ubegrundet. Kommunerne har som tilladelsesmyndighed og myndighed for sektorplanerne de nødvendige redskaber til at stille krav til forsyningerne.

Derudover vil lovforslaget sætte et loft over priserne hos hver enkelt forsyningsvirksomhed. Det giver dem et incitament til at minimere omkostningerne og til at effektivisere deres drift. Det er et incitament, som ikke findes i dag, hvor regningen i princippet uden videre kan sendes til den enkelte forbruger. Prisloftet vil selvfølgelig også blive indrettet således, at det lævner plads til både nationale og lokale miljø- og servicemål.